

PAPA FRANJO

Pustimo Gospodinu da nas tješi

*Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 7. prosinca 2014.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ova nedjelja označava drugu etapu vremena došašća, divnog vremena koje u nama budi očekivanje Kristova ponovnog dolaska i sjećanje na njegov dolazak u povijest. Današnja nam liturgija predstavlja poruku punu nade. To je Gospodinov poziv izražen po ustima proroka Izaije: "Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš" (40, 1). Tim riječima započinje Knjiga utjehe, u kojoj prorok upućuje narod u izgnanstvu radosni navještaj oslobođenja. Vrijeme nevolje je završilo; izraelski narod može gledati s povjerenjem prema budućnosti: konačno ga čeka povratak u domovinu. Zbog toga prorok poziva narod da se prepusti Gospodinovoj utjesi.

Izaija se obraća narodu koji je prošao kroz jedno mračno razdoblje, koji je pretrpio vrlo tešku kušnju; ali sada je došlo vrijeme utjehe. Žalost i strah mogu ustupiti mjesto radosti, jer će sam Gospodin izvesti svoj narod na put oslobođenja i spasenja. Kako će sve to učiniti? S brižnošću i nježnošću pastira koji skrbi za svoje stado. On će naime dati jedinstvo i sigurnost stadu, izvoditi ga na pašnjake, okupiti u svoj sigurni ovčinjak raspršene ovce, posebnu će pažnju posvetiti najkrhkijima i najslabijima (r. 11). To je stav Boga prema nama njegovim stvorenjima. Stoga prorok poziva one koji ga slušaju – uključujući i nas, danas – da šire u narodu tu poruku nade: da nas Gospodin tješi. I dati prostora utjesi koja dolazi od Gospodina.

Ali ne možemo biti glasnici Božje utjehe ako mi prvi ne iskusimo radost da nas on tješi i ljubi. To se događa posebno kada slušamo njegovu riječ, Evanđelje, koje moramo nositi u džepu: ne zaboravite to! Evanđelje u džepu ili torbi, kako bismo ga neprestano čitali. I to nam daje utjehu: kada ostajemo u tihoj molitvi u njegovoj prisutnosti, kada ga susrećemo u euharistiji i sakramentu oprostjenja. Sve nas to tješi.

Pustimo dakle da Izaijin poziv – "Tješite, tješite moj narod" – odjekne u našem srcu u ovom vremenu došašća. Današnji svijet treba ljude koji će biti svjedoci Gospodinova milosrđa i nježnosti, koji budi ravnodušne, pridiže obeshrabrene, užije oganj nade. On užije oganj nade. A ne mi. Tolike situacije traže naše utješno svjedočenje. Biti radosne, utješene osobe. Mislim na one koji su pritisnuti patnjama, nepravdama i zlostavljanjima; one koji su robovi novca, moći, uspjeha, svjetovnosti. Jadnici! Imaju lažne utjehe, a ne pravu Gospodinovu utjehu! Svi smo pozvani tješiti našu braću, svjedočeći da samo Bog može ukloniti uzroke egzistencijalnih i duhovnih drama. On to može učiniti! On je moćan!

Izaijina poruka, koja odjekuju u ovoj drugoj nedjelji došašća, melem je na naše rane i poticaj da zauzeto pripravimo put Gospodinu. Prorok, naime, govori danas našem srcu da Bog zaboravlja naše grijehe i tješi nas. Ako se mi uzdamo u njega ponizna i skrušena srca, on će srušiti zidove zla, ispuniti praznine naših propusta, ispraviti će

neravnine oholosti i ispraznosti i otvoriti put susretu s njima. Zanimljivo je da se mnogo puta bojimo utjeha i da nas se tješi. Štoviše, osjećamo se sigurnijima u žalosti i očaju. Znao zašto? Zato što se u žalosti osjećamo malne protagonistima. Dok je u utjesi Duh Sveti protagonista! On je taj koji nas tješi, on je taj koji nam daje hrabrost da izađemo iz nas samih. On je taj koji nas vodi pravoj utjesi, to jest Ocu. A to je obraćenje. Molim vas, pustite Gospodinu da vas tješi! Pustite da vas Gospodin tješi!

Djevica Marija je "put" koji je sâm Bog pripremio da dođe u svijet. Njoj povjerimo iščekivanje spasenja i mira svih muškaraca i žena našega doba.

Nakon Angelusa

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, pustite Gospodinu da vas tješi! Jeste li razumjeli! Pustite da vas Gospodin utješi! I ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja! I želim vam ugodnu svetkovinu Bezgrješne koja se slavi sutra. Gospodin vas blagoslovio!